

Dato	Elevkode	Kjønn:	Det første språket du lærte:	
11.10.13	C623	jente gutt	norsk annet	

Flakten.

Det var en kjempevarm sommerdag. Himmelen var helt blå uten noen skyer. Palestina var kanskje ikke det beste stedet å være mitt på sommeren. Hvis du var ute ble du stekt som en kylling med mindre du satt i skyggen og var du inne hjalp ikke det mye heller hvis du ikke hadde aircondition. Jeg heter Ahmed. Jeg er elve og bor i Ramallah som er hovedstaden i Palestina. Jeg har kort svart hår, brune øyne og er ganske høy. Min største drøm er å leve i et land uten krig.

Jeg er redd. Foreldrene mine vil flytte. De ser at det er alt for farlig å bo her, og de har kanskje rett. Jeg hører ofte stadd

igatene eller kommer på stolen og
far hør at en av klasse kamerater
mine har død, men jeg vil ikke
flykte. Jeg er redd for at ingen kan
snakke med meg det vi drar fordi jeg
ikke kan spraket deres eller at vi
ikke kommer dit i det hele tatt. Kanskje
vi blir drept, men det blir nok til at
vi må flykte ulikevel.

Det er første dag av det som kommer
til å bli en lang og sliten flukt. Vi skal
flykte til Egypt. Mamma, Pappa og
tante min har pakket i hele dag og nå
gjør vi oss klare til å dra. Vi skal
gjøre Pappas dede bil til grensen mellom
Egypt og Palestina og så gå til nærmeste
by. Jeg både gruer og gleder meg.
Jeg er bekymret for hvordan det er der, men

troer det blir bra.

Det er tredje dag på vei. Vi har funnet ut med den næsten sølede gassen vi har at det faktisk kommer til å ta 6 dager. Motorveien er kjempe lang og jeg kan ikke se slutten på den. På turen har vi bare stoppet en gang. Det var på en bensinstasjon fordi jeg måtte drikke og bensin. Bensinstasjonen var liten og de solgte bare litt mat, vann, bensin og avis. På en av avisene var overskriften: 7 millioner flyktninger beriges må vel være slått snart nå. Det er helt utrolig. 7 millioner flyktninger er et kjempe stort tall. Hvordan kan det være så mange?

Det er den femte dagen. Jeg har nå håp om at vi kan klare det.

Vi har ikke sett en eneste bil de siste to dagene så dette kan kanskje gå! Bilen lukter som en sønningsbrødt. Ingen har castet seg på flere dager, men som sagt tidligere har jeg nå håp om at vi skal klare dette uten problemer. Jeg skulle bare viut hvor ferd jeg ble.

Det er den sjette dagen. Vi tror vi har ca. 2 timer igjen til grensen, men vi har hørt at det er snall springer og soldater på grensen. Vi lever veldig på hva vi skal gjøre, men vi har fortsatt noen timer igjen å tenke på.

Det er nå bare noen minutter til grensen og vi kan se soldatene. Vi skal bare kjøre rett forbi dem som om de ikke var der.

Vi kjører forbi dem. Soldatene prøver
å stoppe oss, men vi kjører bare rett forbi.
Jeg hører stendel bli påfyllt og prøver
å ignorere dem, men klarer det ikke helt.
Jeg er livredd, men prøver å ikke vise
det. Jeg hører soldatene rope: "Stopp bilen
med en gang!", men vi stopper ikke. Vi
bare kjører og kjører og kjører, men har
vi klart det?

Vi klarte det. Vi kjører rett forbi
soldatene og alle overlevere, men hvordan
kommer jeg til å klare meg i Egypt?
Kommer vi nåengang til bate? Jeg vet
ikke, men jeg er veldig fornøyd med
å ha flyktet.